

ОТДЪЛЕНІЕ ДЕСЯТО

ДЕЯТЕЛИКА НА БОЛНЫ-ТЫ ОТЪ ИППОКРАТОВЫ-ТЫ
АФОРИЗМЫ.

§. 93. Малко полезни-ти листіа и пытіа, и много сладки-ти спорадз вибух-тъ, требка да употреблѧба болны-тъ, ижели конто не сж такови. Афор. 64.

а. На мощны-ты болѣсты най точна-та діета е израдна-та. Афор. 6.
б. Тяжкі-ти и точні-ти діеты на многовѣменишты и неостры болѣсты всегда сж погрѣшителии, най-паче на онъя, конто не гы прематз, какъ-то тврьдѣ голѣмый-тъ постъ (неаденіе) е лоша, така и много то адніе е врема лоша. Афор. 4.

в. Когда-то брѣхоній-тъ стѣнь то есть критика-та на болѣсть-тъ става скоро, скоро требка да става и вѣсма тяжка-та діета, и когда-то занзирава критика-та, тогда требка да занзирава и діета-та на болны-тъ. Афор. 10.

г. Требка лѣкарь-тъ да мысл да ли болны-тъ е доболеніе іа опредѣленіи-тъ діетж да достигне въ критика на болѣсть-тъ; наи не ѿ ѿгоди прѣжде да ся излѣкува болѣсть-та мѣ. Афор. 9.
д. На требкы ты и періоды-ты на тыа болѣсты, не требка да опрѣдѣли докторъ-тъ храня на болны-тъ, зачто-то е повредно. Афор. 11.

е. Докторъ-тъ кога-то дава пищ на болны-тъ единаждь, наи дваждь на день и на нощь, много, наи малко, требка да ихъ даде спорадз врѣмѧ то, и мѣсто, и спорадз вѣзгистъ тъ, и спорадз привычкъ тъ на болны-тъ. Афор. 17.

ж. Въ діетж-тъ старци-ти трыплатъ по-вече постъ-тъ, слѣдз тѣхъ маже-ти, и слѣдовательно дѣца-та, отъ тѣхъ пакъ конто выхъ іа слѹчили отъ по горло тѣлосложеніе, съврьшенно не горятъ. Афор. 15.

з. Дѣца-та что растжкъ, по-вече имѣтъ врожденій-тъ теплородъ, и имѣтъ потрѣбъ отъ по-малко пищ. Афор. 14.